

РЕШЕНИЕ

№ 13737

гр. София, 22.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав, в
публично заседание на 19.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **223** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр.чл.83, ал.6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия(ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба на Т. С. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] срещу Отказ с рег.№ 3383р-40033/09.12.2024 г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късо огнестрелно оръжие, издаден от началника на 08 РУ-СДВР. В жалбата е посочено, че издаденият отказ е незаконосъобразен. Сочи се, че възприетата от органа фактическа обстановка не отговаря на действителната. Моли се да бъде отменен. В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноски.

Ответникът - Началник на 08 РУ –СДВР, в съдебно заседание редовно призован, не се явява, не се представлява. В представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, уведомена редовно, не изпраща представител, не изразява становище.

Административен съд София-град, III отделение, 71 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 22.10.2024 г., Т. С. Т. подал заявление до началника на 08 РУ-СДВР за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие. В заявлението е посочено, че оръжието е необходимо за самозащита.

С докладна записка от 19.11.2024 г. инсп. М. К. 08 РУ-СДВР е докладвал на Началника на 08 РУ-СДВР, че лицето Т. Т. има заведени преписки (жалби срещу него с вх. № 338300-6022/2019 г. и вх. № 338300-8108/2015 г. за заплахи).

С докладна записка от 15.11.2024 г. ПИ Пл. Т. е докладвал на Зам. началника на 08 РУ-СДВР, че лицето е посетено на посочения адрес, като е установено, че същото живее на адреса, като няма данни същото да извършва противообществени прояви, да злоупотребява с алкохол или да употребява наркотични вещества, както и да страда от психично заболяване. Няма данни спрямо същото да са налагани мерки по ЗЗДН.

При тези фактически данни е издаден Отказ за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие с рег. № 3383р-40033/09.12.2024 г. от началника на 08 РУ при СДВР на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОПБВВПИ. Като мотиви в административния акт са изложени съображения, според които липсващите данни и доказателства за съществуваща реална и непосредствена заплаха за живота, здравето и имуществото, както за него, така и за семейството му, не може да мотивира издаването на исканото разрешение. Актът е връчен на 18.12.2024 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

При извършената цялостна служебна проверка за законосъобразност на оспорената заповед, съгласно чл. 168 от АПК съдът намира, че административният акт, предмет на настоящото дело е издаден от компетентен орган – началника на 08 РУ – СДВР. Съгласно чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, началникът на съответното РУ на МВР издава разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. С оглед на горното, съдът намира, че не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения административен акт.

По процесуалната и материална законосъобразност:

Спорният въпрос в настоящото дело се свежда до това дали по отношение на жалбоподателя са налице основателни причини, които да задължават административният орган да разреши придобиването на оръжие или такива обстоятелства не са били налице.

Съдът приема, че правилно административният орган е изследвал предпоставките по чл. 58 от закона. Съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Видно от текста на цитираната правна норма административният орган действа в условията на обвързана компетентност и липсата на обстоятелства, посочени в цитираната разпоредба са предпоставка да бъде отказано издаването на разрешение за придобиване, съхранение или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно

оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. В случаите на издаване на разрешение, респ. на продължаване на срока за носене на оръжие законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина, обуславяща издаване на исканото разрешение. В оспорения административен акт органът е изложил доводите, поради които лицето не отговаря на изискванията на закона - отсъстват данни, които да обосноват необходимост от придобиването на огнестрелното оръжие за самозащита от страна на жалбоподателя. Анализът на разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ налага извод, че съответното физическо лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Наличието на такава нужда, представляваща основателна причина, е въведена от законодателя като необходима предпоставка, за да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. В конкретния случай жалбоподателят не е посочил конкретни факти и обстоятелства за необходимостта му от самоотбрана. За да е налице доказана необходимост за придобиване, съхраняване и носене на оръжие по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, е необходимо да съществува конкретно застрашаване и опасността да е реална и постоянна.

В хода на административното, както и в хода на съдебното производство от лицето не са ангажирани никакви доказателства, включително и гласни такива, в подкрепа на твърденията му, че е налице заплахата за него, която да обосновава необходимостта от носене и употреба на оръжие. В производството о издаването на оспорената заповед от лицето не са посочени данни за посегателства, обуславящи необходимостта от самоотбрана. Твърдяната нужда на заявителя, свързана с заеманата от него длъжност пазач на пътно- строителна техника, не е основание за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие. Липсват доказателства, за конкретни действия, застрашаващи личната безопасност на лицето и целостта на неговото имущество.

Предвид изложеното, обжалваният отказ за издаване на разрешение е материално законосъобразен.

При този изход на спора следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК, в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд – София град, III отделение, 71 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. С. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] срещу Отказ с рег.№ 3383р-40033/09.12.2024 г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късо огнестрелно оръжие, издаден от началника на 08 РУ-СДВР.

ОСЪЖДА Т. С. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] да заплати на СДВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: